

Αρχές Αυγούστου και ενημερωθήκαμε από τα ΜΜΕ αλλά και από καταγγελίες σωματείων ότι η εργοδοσία του «Βερόπουλου Α.Ε» προχώρησε σε απολύσεις 30 συναδέλφων από 2 καταστήματα της επιχείρησης στην Πτολεμαΐδα τα οποία και έκλεισε ως αποτέλεσμα της συμφωνίας εξαγοράς της επιχείρησης από τον «Σκλαβενίτη Α.Ε». Στην πλειοψηφία τους οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες εργάζονται στην επιχείρηση για 20 και 25 χρόνια. Να θυμίσουμε ότι η συμφωνία εξαγοράς

που κλείστηκε τον περασμένο Μαΐ, προϋπέθετε τον διαχωρισμό των δραστηριοτήτων του Βερόπουλου εντός και εκτός Ελλάδος, με τον Σκλαβενίτη να εξαγοράσει τη «ζημιογόνο» εγχώρια δραστηριότητα και ο Βερόπουλος να κρατά την «κερδοφόρα» δραστηριότητα εκτός Ελλάδας, κυρίως στα Βαλκάνια. Άγνωστη πτυχή της συμφωνίας παραμένουν οι όροι της εξαγοράς όσον αφορά το μέλλον των υποκαταστημάτων και των εργαζομένων σ' αυτά. Βέβαια, η εμπειρία των εργαζομένων στο εμπόριο μιλά από μόνη της: λουκέτα, απολύσεις, «οικειοθελείς αποχωρήσεις», «εξυγίανση των επιχειρήσεων», άρθρα πτώχευσης και μύρια νομοθετικά όπλα στα χέρια της εργοδοσίας. Είναι σαφές ότι η νέα εξαγορά από τον όμιλο Σκλαβενίτη πλάι σε μια σειρά παλιότερων (Ατλάντικ, Μπαλάσκας, Δούκας, EXTRA, Χαλκιαδάκης, ΜΑΚΡΟ) βαθαίνει τον ανταγωνισμό μεταξύ των «κολοσσών» του κλάδου των supermarkets. Τις συνέπειες τέτοιων συμφωνιών και των ανταγωνισμών μεταξύ των εργοδοτών, θα καλεστούν να τις πληρώσουν οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες που εργάζονται στις επιχειρήσεις αυτές. Στην πορεία αυτή δεν χωρούν αυταπάτες για την καλή καρδιά των εργοδοτών μας ούτε και για την πρόσδεσή μας στο πανηγύρι κερδοφορίας τους. Ας το έχουμε στο νου μας: οι τσέπες των εργοδοτών είναι αρκετά μεγάλες για να χωρέσουν τα κέρδη τους και αρκετά μικρές για να χωρέσει το φιλόπλοιο προφίλ τους.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εγρήγορση, οργάνωση και αλληλεγγύη! Σε κάθε μαγαζί, σε κάθε χώρο δουλειάς.

Εδώ η ανακοίνωση του Συνδικάτου εμποροϋπαλλήλων και υπαλλήλων υπηρεσιών Εορδαίας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Ο όμιλος Βερόπουλου, ο οποίος πρόσφατα εξαγοράστηκε από τον Σκλαβενίτη, προχώρησε στο κλείσιμο και των 2 καταστημάτων του σήμερα στην Πτολεμαΐδα, πετώντας στο δρόμο 30 οικογένειες μέσα στο κατακαλόκαιρο.

Χρόνια ολάκερα η εργοδοσία θησαύριζε πάνω στις πλάτες των εργαζομένων, με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, τις μειώσεις μισθών, τις απολύσεις. Έχει επεκτείνει μάλιστα τα τελευταία χρόνια τις εργασίες της στα Βαλκάνια. Ο όμιλος Σκλαβενίτη γιγαντώνεται σταθερά τα τελευταία χρόνια μέσα από την εξαγορά του Βερόπουλου, της Makro Cash & Carry και της αλυσίδας Χαλκιαδάκης στην Κρήτη. Στον τύπο διαχέονταν κιόλας ότι δεν θα προχωρήσει η νέα εργοδοσία σε καμιά απόλυση ή κλείσιμο καταστημάτων, προσπαθώντας να ρίξουν στάχτη στα μάτια των εργαζομένων.

Από τις εξελίξεις στο Βερόπουλο οι εργαζόμενοι στο εμπόριο και συνολικά πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα. Η ανάπτυξη που μας καλούν εργοδότες και αστικά κόμματα είναι ανάπτυξη στηριγμένη στην άγρια εκμετάλλευση και τεράστια κερδοφορία για την εργοδοσία. Και μετά κρίση, απλήρωτη δουλειά, απολύσεις, κλείσιμο μαγαζιών, επιχειρήσεων αλλά με τους καπιταλιστές ιδιοκτήτες το ίδιο και ακόμα περισσότερο πλούσιους.

Αυτή είναι η καπιταλιστική ανάπτυξη και ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός, τα αποτελέσματά της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής κερδοφορίας. Η συνέχιση αυτής της πολιτικής συνολικά φέρνει την ισχυροποίηση ομίλων στον κλάδο και την μονοπώληση της

αγοράς. Αυτή είναι η πολιτική ΕΕ- κυβερνήσεων που υπηρετούν την «οικονομία της αγοράς», δηλ. την οικονομία που ματώνουν οι εργαζόμενοι και τα φτωχά λαϊκά στρώματα για να κερδίζουν οι κηφήνες, οι επιχειρηματικοί όμιλοι.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Πολλοί εργαζόμενοι μαζί και οι εργαζόμενοι στο Βερόπουλο θυσιάσαν οικειοθελώς τα δικαιώματά τους, μισθούς, επιδόματα κλπ., με την αυταπάτη, την ψευδαίσθηση ότι έτσι θα βοηθούσαν την επιχείρηση και οι ίδιοι ίσως να μην έχαναν τη δουλειά τους. Πουθενά όπου έγινε αυτό δε σώθηκαν οι επιχειρήσεις. Παντού έκλεισαν. Μόνο οι επιχειρηματίες έχασαν λιγότερα από τα κέρδη τους.

Γιατί αυτός είναι ο απόλυτος νόμος αυτής της οικονομίας, το κίνητρο του κέρδους, που ανοίγει και κλείνει επιχειρήσεις και όχι οι ανάγκες των εργαζομένων.

Τεράστια ευθύνη έχει το επιχειρησιακό σωματείο στο Βερόπουλο, που πέρασε τις μειώσεις μισθών, καλλιεργούσε τη μοιρολατρία, τη λογική του μικρότερου κακού, υπηρετώντας ουσιαστικά τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Καθώς και το Εργατικό Κέντρο Πτολεμαΐδας που καλεί να εφαρμοστεί στο Βερόπουλο ότι έγινε και με την περίπτωση της επιχείρησης Αρβανιτίδης Α.Ε., καλλιεργώντας τη λογική ότι η ανάπτυξη διασφαλίζει και τα συμφέροντα της εργοδοσίας και των εργαζομένων. Τέτοια σωματεία και συνδικαλιστικές οργανώσεις χρειάζεται η μεγαλοεργοδοσία για να διασφαλίζει την κερδοφορία της.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Στον ανελέητο ανταγωνισμό των μονοπωλίων, είτε στην ανάπτυξη είτε στην κρίση αυτοί που την πληρώνουν είναι πάντα οι εργαζόμενοι.

Σε αυτήν την επίθεση εμείς οι εργαζόμενοι δεν έχουμε άλλο δρόμο παρά μόνο την συσπείρωση μας στο σωματείο, ενωμένοι και αλληλέγγυοι να παλέψουμε για τα δικά μας συμφέροντα. Να μην περιμένουμε πότε θα έρθει η σειρά του καθένα. Μόνο με τον ταξικό αγώνα μπορούμε να αποκρούσουμε την ολομέτωπη επίθεση της μεγαλοεργοδοσίας.

Κανένας μόνος του στην κρίση. Όλοι για έναν και ένας για όλους.

Καλούμε τους εργαζόμενους στο Βερόπουλο να συσπειρωθούν στο κλαδικό σωματείο, να μην το βάλουν κάτω, να παλέψουμε για την ανάκληση όλων των απολύσεων, να επιλέξουν το δρόμο του αγώνα, που υπηρετεί τα δικά μας συμφέροντα απέναντι στα συμφέροντα της κάθε εργοδοσίας. Ήρθε η ώρα να σηκώσουμε το κεφάλι μας ψηλά με περηφάνια και να απαιτήσουμε:

Να διασφαλιστούν οι αποζημιώσεις των εργαζομένων στο Βερόπουλο, να πάρουν όλοι επίδομα ανεργίας, να εξασφαλιστεί η ασφαλιστική τους κάλυψη.

Καμιά διακοπή ρεύματος, νερού, θέρμανσης. Κανένας πλειστηριασμός κατοικίας.

Κλαδική και επιχειρησιακή σύμβαση που θα επαναφέρει το βασικό μισθό στα 918 ευρώ μεικτά και επιστροφή των επιδομάτων.

Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι και οι διατάξεις που απελευθερώνουν το ωράριο. Ωράριο 40 ωρών, πενθήμερο και κατοχύρωση της αργίας της Κυριακής.

Κατάργηση της μερικής απασχόλησης, του ωρομίσθιου και όλων των ελαστικών μορφών εργασίας και μετατροπή τους σε δωρεές συμβάσεις αορίστου χρόνου.

Εμείς παράγουμε τον πλούτο, εμείς έχουμε τη δύναμη!

Πηγή: "Ορθοστασία"